

ster.

Hidtil har Bulgarien taget forbehold over for konventionens art. 66, stk. 2.

Et generelt forbehold fra dansk side som beskrevet vil overflødig gøre speciel indsigelse mod forbehold af den anførte karakter fra andre lande eller internationale organisationer.

III. Konventionens indhold.

Angående konventionens enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

I konventionens *præambel* understreges bl.a. traktaters fundamentale rolle i det mellemfolkelige samkvems historie, og deres stadig voksende betydning som kilde til folkeretten. Der henvises til, at grundsætningerne om frivilligt samtykke og god tro og reglen om *pacta sunt servanda* (traktater skal holdes) er almindeligt anerkendte. Betydningen af at fremme kodifikationsprocessen og den progressive udvikling af såvel folkeretten på universelt plan som af reglerne vedrørende traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes understreges, idet det vil medvirke til at fremme retsordenen i internationale forbindelser og til at tjene De forenede Nationers formål. Der henvises endvidere til de folkeretlige grundsætninger, der indeholdes i FN-pagten, og til bestemmelserne i Wienerkonventionen om traktatretten af 1969. Betydningen af traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes som et nyttigt middel til at fremme internationale forbindelser og sikre vilkårene for fredeligt mellemfolkeligt samarbejde uanset staternes forfatningsmæssige og sociale systemer understreges også i præambelen. Endelig henvises til, at internationale organisationer er i stand til at indgå traktater, som er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opfyldelsen af deres formål, idet det dog bemærkes, at internationale organisationers praksis med hensyn til indgåelse af traktater med stater eller indbyrdes skal være i overensstemmelse med deres stiftelsesdokument. Konventionen tillægger således ikke internationale organisationer en kompetence, de ikke har i forvejen.

Konventionens tekst består i øvrigt af 86 artikler opdelt i 8 kapitler, samt et tillæg om fremgangsmåde med hensyn til voldgift og mægling i henhold til konventionens artikel 66.

Kap. I (art. 1-5) indeholder bestemmelser om konventionens anvendelsesområde og den anvendte terminologi.

Kap. II (art. 6-25) handler om indgåelse og ikrafttrædelse af traktater.

Kap. III (art. 26-38) indeholder bestemmelser om overholdelse, anvendelse og fortolkning af traktater.

Kap. IV (art. 39-41) handler om ændring og modifikation af traktater.

Kap. V (art. 42-72) indeholder bestemmelser om ugyldighed, ophør og suspension af traktater.

Kap. VI (art. 73-76) indeholder forskellige bestemmelser om forholdet til Wienerkonventionen om traktatretten, spørgsmål, der ikke er præjudiceret af konventionen, diplomatiske og konsulære forbindelser i forhold til indgåelse af traktater og endelig tilfælde vedrørende en angriberstat.

Kap. VII (art. 77-81) handler om depositarer, notifikationer og meddelelser, rettelser, registrering og offentliggørelse.

Kap. VIII (art. 82-86) indeholder sædvanlige afsluttende bestemmelser.

Kapitel I

Indledning

Ifølge *art. 1* finder konventionen anvendelse på traktater mellem en eller flere stater og en eller flere internationale organisationer, og mellem internationale organisationer indbyrdes.

I *art. 2* defineres en traktat som en mellemfolkelig overenskomst undergivet folkerettens regler og afsluttet i skriftlig form mellem de i art. 1 nævnte, og uanset om denne overenskomst består af et enkelt instrument eller to eller flere sammenhørende instrumenter og uden hensyn til dens specielle betegnelse. Art. 2 indeholder desuden en række definitioner af de øvrige udtryk, der findes i konventionen. Konventionen finder således ikke anvendelse på overenskomster i ikke-skriftlig form.

Art. 3 regulerer konventionens forhold til mellemfolkelige overenskomster, der ikke er omfattet af konventionen. Det fremgår således bl.a., at konventionen ikke skal påvirke sådanne overenskomsters retskraft eller anvendelse på dem af nogen bestemmelse indeholdt i konventionen, som de ville være underkastet ifølge folkeretten uafhængig af konventionen.

Art. 4 fastslår, at konventionen, bortset fra